KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 39.930/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 22 februari 2006 door de Minister van Middenstand verzocht haar, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de regeling van de gezinsbijslag ten voordele van de zelfstandigen", heeft op 23 februari 2006 het volgende advies gegeven:

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat

> "de meeste bepalingen van dit besluit uitwerking moeten hebben met ingang van 1 september 2005, namelijk op dezelfde datum dat de wijzigingen die door de programmawet van 20 juli 2005 en de koninklijke besluiten van 10 augustus 2005 in het stelsel van kinderbijslag voor werknemers werden aangebracht; rekening houdend met het feit dat het wenselijk is dezelfde maatregelen door te voeren, teneinde de gelijklopendheid tussen de kinderbijslagstelsels voor werknemers en zelfstandigen te behouden" [1].

Uit die motivering kan worden afgeleid dat de stellers van het ontwerp inzonderheid twee elementen aanvoeren ter ondersteuning van de spoedeisendheid: enerzijds, de datum van inwerkingtreding van het ontworpen besluit (1 september 2005) en, anderzijds, het gegeven dat het wenselijk is het parallellisme tussen de kinderbijslagstelsels voor werknemers en zelfstandigen te behouden.

Vastgesteld moet worden dat op die wijze louter elementen worden aangevoerd welke nuttig zijn ter situering van de inhoud en het doel van de ontworpen regeling, doch waaruit geenszins de intrinsieke spoedeisendheid van het ontwerp blijkt.

---

(1) Deze motivering, welke is opgenomen in de aanhef van het ontwerp, stemt niet geheel overeen met de motivering welke voorkomt in de adviesaanvraag. Het past eraan te herinneren dat overeenkomstig artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de motivering die in de aanvraag wordt opgegeven, overgenomen moet worden in de aanhef van het ontwerp, derhalve zonder weglating of toevoeging van als substantieel aan te merken elementen. In het voorliggende geval heeft de Raad van State, afdeling wetgeving, zich wat het onderzoek van de motivering van de hoogdringendheid betreft, niettemin gebaseerd op de meest ruim omschreven motivering, met name die welke voorkomt in de aanhef van het ontwerp.

De motivering van het verzoek om spoedbehandeling bevat derhalve geen pertinente en voldoende concrete gegevens die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze een beroep moet worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van vijf werkdagen). Inzonderheid blijkt niet waarom, op het ogenblik van de adviesaanvraag, geen beroep kon worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten (advies mede te delen binnen een termijn van dertig dagen).

Uit wat voorafgaat volgt dat het spoedeisende karakter van de adviesaanvraag niet naar behoren is gemotiveerd en dat deze derhalve niet ontvankelijk is, zodat de Raad van State, afdeling wetgeving, het om advies voorgelegde ontwerp niet mag onderzoeken.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	A. SPRUYT, M. RIGAUX,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. STEEN, auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES M. VAN DAMME

ROYAUME DE BELGIQUE

AVIS 39.930/1

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ÉTAT

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre, saisi par la Ministre des Classes moyennes, le 22 février 2006, d'une demande d'avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'arrêté royal "modifiant certaines dispositions relatives au régime des prestations familiales en faveur des travailleurs indépendants", a donné le 23 février 2006 l'avis suivant:

Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée par la circonstance que

> "de meeste bepalingen van dit besluit uitwerking moeten hebben met ingang van 1 september 2005, namelijk op dezelfde datum dat de wijzigingen die door de programmawet van 20 juli 2005 en de koninklijke besluiten van 10 augustus 2005 in het stelsel van kinderbijslag voor werknemers werden aangebracht; rekening houdend met het feit dat het wenselijk is dezelfde maatregelen door te voeren, teneinde de gelijklopendheid tussen de kinderbijslagstelsels voor werknemers en zelfstandigen te behouden" [1].

*

* *

Il peut se déduire de cette motivation que les auteurs du projet invoquent notamment deux éléments à l'appui de l'urgence : d'une part, la date d'entrée en vigueur de l'arrêté en projet (1er septembre 2005) et, d'autre part, le fait qu'il est souhaitable de maintenir le parallélisme entre le régime de prestations familiales pour travailleurs indépendants et celui pour travailleurs salariés.

Force est de constater que ne sont invoqués ainsi que des éléments certes utiles pour situer le contenu et l'objet de la réglementation en projet, mais qui ne font nullement apparaître l'urgence même du projet.

---

(1) Cette motivation, reproduite dans le préambule du projet, ne correspond pas entièrement à celle qui figure dans la demande d'avis. Il convient de rappeler que conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la motivation indiquée dans la demande, doit être reproduite dans le préambule du projet et donc sans omission ou ajout d'éléments à considérer comme substantiels. En l'espèce, en ce qui concerne l'examen de l'urgence de la motivation, le Conseil d'État, section de législation, s'est néanmoins basé sur la motivation la plus large, à savoir celle qui figure dans le préambule du projet.

La motivation de l'urgence ne comporte pas, dès lors, d'éléments pertinents et suffisamment concrets susceptibles de faire admettre que les dispositions en projet sont à ce point urgentes qu'il faille nécessairement recourir à la procédure visée à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État (communication de l'avis dans un délai de cinq jours ouvrables). Plus particulièrement, elle n'indique pas les raisons pour lesquelles, au moment de la demande d'avis, la procédure visée à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées (communication de l'avis dans un délai de trente jours) ne pouvait être invoquée.

Il découle de ce qui précède que le caractère urgent de la demande d'avis n'est pas adéquatement motivé et que celle-ci n'est donc pas recevable, de sorte que le Conseil d'État, section de législation, ne peut examiner le projet d'arrêté qui lui est soumis pour avis.

La chambre était composée de

Messieurs	M. VAN DAMME,	président de chambre,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	conseillers d'État,
	A. SPRUYT, M. RIGAUX,	assesseurs de la section de législation,
Madame	G. VERBERCKMOES,	greffier.

Le rapport a été présenté par M. B. STEEN, auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. W. VAN VAERENBERGH.

LE GREFFIER, LE PRÉSIDENT,

G. VERBERCKMOES M. VAN DAMME